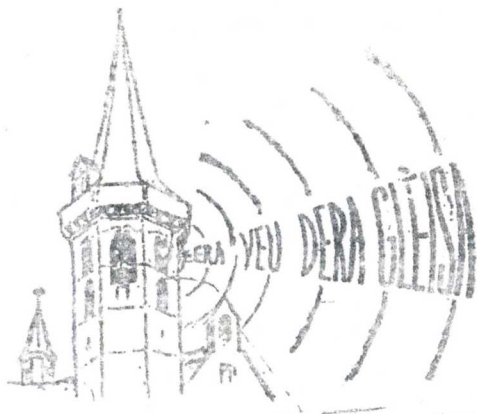

TROBADA

Val d'Aran

heruier 1988

Era Comision Permanent deth
Conselh deth Presbitèri tamb eth
Conselh de Pastarau deth nòste
Evescat de La Seu organitzen ua

trobada de cristians ara capital, La
SEU d'URGELL. Eth dia escuelhut ei eth 4 de Junh, dissabte.

Serà ua trobada de fidels de tot er Evescat. Com eth nòste Bisbat ei tant esbarricat, lèu non mos coneishem es uns tamb es auti. Que lueinh òm es dera Val d'Aran, tamb es de Ribes de Freser! Per aquerò ua trobada pòt ajudar a coneisheemos, a estima-mos e a treballhar toti amassa.

En aguesta trobada i aurà tanben un temps entà presentar eth resum des contestes ara enquesta que suber era ponència "Era parròquia aué" s'an enviat atot er Evescat. Cadun i pòt prèner part ara ena enquesta, e dempús ena Assemblea, discutir es opinions diferents que i pugue auer, e atau ajudar ara Glèisa ena sua mission d'enfortir era vida cristiana des fidels.

Ara ei eth temps des seglars d'èster mes presents ena activitat dera Glèisa. Cadun a de revieuer eth sòn compromís deth baptisme. Tota persona a un lòc ena mission dera Glèisa, e tot batiat non pòt èster indiferent ad agués trebalh.

Toti i em convidats. Prene-mi part enes contestes ara enquesta e dempús entà La SEU aon mos trobaram damb es auti germans ena fe e haram era nòsta Hèsta de Cristians.

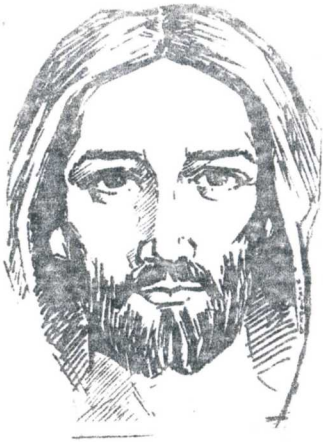
gues,
s, te-
at. El
dife-
rela-
vei

nó
it .
vo-
ud

mi-
S.
do-
am-
pie-
s,
per
doc-

at
ia
. I
leal

Quaresma

De bell nou entrem en la Quaresma. Temps de reflexió i de pregària. Hom sap que sense oració i reflexió profunda, no es possible posar ordre dins nostra persona. Tots els trecacolls que ens trobem en la vida, neixen d'una manca de recolliment interior. La mateixa Escripura

ens ho recorda, quan diu: Els pobles s'enfonsen, perquè no hi ha qui reflexioni en el seu cor. Veritat, que es cert ???...

Que la nostra Quaresma sigui de sinceritat i de veritat amb Déu, amb un mateix i amb els altres. Els profetes Joel, 2-12, 18 i Isaïes, 58-1, 9, ens recorden que la conversió es quelcom més que pregàries eixutes i interessades i posats tristos i demacrats. Es l'alliberament d'un mateix, tantes vegades esclavitzat per la pròpia estima, el poder, el diner i quantes coses més... L'egoisme es mal conseller i ens esclavitzava fortament. En tenir de Déu una idea no gaire encertada ens fa por i no ens sentim bé al seu costat; per això aparquem a Déu a la cuneta de la nostra vida. Es clar, el Déu de l'amor i el perdó no pot ser comprés pels cors rencorosos i venjatius. Hem de cercar ser lliures i viure sense cadenes de cap mena...

Quan entenguem que ser cristià vol dir morir per a que els altres visquin, compartir riquesa i probesa, salut i malaltia, alegries i penes, éxits i fracassos, serà una profitosa realitat la nostra Quaresma. La Quaresma ens convida a viure en l'amor, en el perdó, en el diàleg, en la conversió, en la convivència.... etc.

El prevere

L'Església es una comunitat de clergues, religiosos i laics; tots, com a cristians, tenen una mateixa dignitat i responsabilitat. El passat Sínode a Roma ens ho recordava. La diferenciació rau en el seu caràcter sacramental, tant en la seva relació amb Déu com amb la comunitat, que sempre ha d'ésser de servei i amor recíproc.

La qüestió laic/prevere no és en l'àmbit del poder sinó d'una relació de servei a la comunitat, d'agent de la comunitat. Així S. Agustí s'expressava: Amb vosaltres sóc cristià, per a vosaltres sóc bisbe. Una mateixa vocació crida tothom a la plenitud de la vida cristiana i a la perfecció de la caritat.

El prevere ha d'estar al servei de tots, sense discriminació, i ningú ha d'intentar fer-se'l seu. Escoltem el que diu S. Pau: El prevere ha de ser sobri, assenyat, educat, acollidor, dotat per a ensenyar, de bon tracte i gaudir de bona anomenada. També exhorta a Timoteu: Procura practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor la paciència, la mansuetut. Escrivint a Titus, diu del prevere que " ha de ser acollidor, sempre a punt per a fer el bé, assenyat, just, piadós, sobri, fidel a la doctrina rebuda, capaç d'instruir i de convencer.

Tot prevere pot ajudar al poble a ser més comunitat i la mateixa comunitat ajudar al prevere a ser el que ha de ser. Hi ha com a una mútua ajuda i interdependència. I un bon engatzament entre prevere i comunitat seria l'ideal per a complir ambdós la seva específica missió.

Suplement 16

